

XIX.

Буля Дешки проговори :
 „ Калино-ле Дешке !
 „ Какво съня ще ти стори
 „ Тѣ сж 'се чилѣшки. (1)
 „ Не ся грыжи, мър', калино,
 „ Недѣй ся страхува ;
 „ Кога лѣгнешъ вечеръ късно,
 „ То тѣй ся сънува.
 „ Колко пѣтя ми ся случа
 „ И азъ да сънувамъ,
 „ То, сѣкій сънь, не ся случа,
 „ Вѣрвай ми — ти казвамъ.
 „ По-нѣкоги, кога мыслишь
 „ Прѣзъ деня за нѣщо,
 „ Туку видишь го сънувашъ —
 „ А що става ? — нищо....
 А пѣкъ Дешка ѣхъ погледна
 Отгорѣ до-долу,
 Черни очи си подигна —
 Помоли ся Богу :
 — „ Слава тебѣ милый Боже !
 „ Отъ тебѣ е сичко,
 „ Противъ тебѣ ся неможе
 „ Въ твой-тѣ рацѣ е сичко....
 Прекръсти ся и помоли,
 А сълзи рукнахъ ;
 На сърце ѣ ся нажали
 Страни ѣ залѣхъ.
 Тѣ капяхъ на земѣ-тѣ
 Къто едъръ бисиръ —
 Посмалихъ горчинѣ-тѣ —
 Занесе ѣхъ вѣтеръ...
 Обърса си сълзни очи,
 Зе пакъ да помага.

(1) Тѣ сж се чилѣшки — измыслиши.